

Redacció i Administració PLAÇA CONSTITUCIÓ, 4	<h1>EL XÁFEC</h1>	ANUNCIOS a preusconvencionals
Dels treballs publicats, en seràn responsables els seus autors.		No's retornen els originals, encara que no's publiquin.
10 CTS.	Periòdic independent : Sortirà cada 15 dies	10 cts.

Balanç Electoral

Encara que un xic extemporani, degut al temps transcorregut, és avui que'ns decidim a fer el balanç de les eleccions municipals últimament celebrades.

Duques han sigut les característiques que hem pogut apreciar, després de celebrades aquestes, i ben diferents per cert l'una de l'altra. Una és la resolució feta per En Salvador Dachs retirant-se temporalment o definitivament de la política, i l'altra, la designació inesperada per a arcalde a En Josep Dalmau. ¿Causes? Les del primer, sens dubte obereixen al buit que varen fer-li alguns dels seus amics, aquells que sempre havien permanscut al seu costat disposats al sacrifici en defensa dels principis polítics ostentats per ell.

Serien molt dignes de respecte els motius que'ls induïren a procedir de aquesta manera, si aquests havessin sigut fills de discrepàncies nascudes dintre la seva comunió política; però no; aquesta mena de gent han sabut sempre distingir-se en els baixos procediments que'ls inspiren per a satisfer únicament les seves ambicions particulars i fer triomfar la seva influència personal per sobre de tot.

Si ens abstenim d'esbrinar en el fons quines foren les verdaderes causes que'l portaren a prendre semblant determinació, és perquè ningú cregui estigui en el nostre ànim fer la defensa d'aquest senyor ni que'ns condolguem del paper de víctima a que l'han condemnat els seus, ni tampoc podem fer-li cap elogi per haver sigut un defensor i aliat d'aquell home funest que un dia patirem la seva autoritat i els seus desacerts.

Així i tot, semblant procedir ens mereix el nostre respecte, ja que ha tingut prou dignitat per a allunyar-se d'aquells homes que, per a aconseguir els seus desitjos, posen en joc totes les males arts i les immoralitats polítiques, girant fins la cara a la veritat i negant, en moments de lluita, son auxili al seu cabdill per a portarlo al més gran dels seus fracassos polítics.

Respectuosos sempre amb el vençut,

eus alegrem d'aquest fet, primerament, perquè la seva fracció política ha rebut una greu ferida i en segon lloc perquè en lo successiu se'ns farà més fàcil vèncer el seu predomini en la marxa administrativa del nostre poble.

Les causes del segon o siguin les d'En Josep Dalmau, són ben conegudes de tot-hom: el desig de figurar i procurar, amb la seva influència, gaudir dels beneficis que la mateixa li reporti.

Al voler parlar d'aquest home, ens succeeix el mateix que a aquells gurmants que, després d'atipar-se molt, agafen un empatx que no saben com pair-lo.

Així, doncs, el que fem nosaltres és tant gros que no'ns acuden les paraules justes per a comentar la seva conducta, trobant-nos violentats al llegir en nostra consciència els calificatius més durs que voldriem aplicar-li.

Per a jutjar a certa mena de gent s'hauria de poder prescindir del codi. El poble, i amb més dret els seus electors, haurien d'èsser els encarregats de fer-ho. L'acció popular ha de deixar sentir la seva influència y llençar sobre d'ell l'oprobri de les persones honrades.

El seu triomf, junt amb sos companys de candidatura, ens feia preveure confiadament una política de renovació, posant una infranquejable tanca a la continuació d'aquella de favors i d'exclusivismes, però desgraciadament ens hem equivocat veient defraudades nostres esperances i caient en erro del més lamentables.

Deixant-nos de lamentacions i sentimentalismes i serenat nostre esperit, busquem la forma mes adequada per a demostrar-li que està equivocat i donar-li el just correctiu per la seva deserció al camp enemic.

Es amb verdader fàstic que tenim de ocupar-nos d'aquest home que, sense cap mena d'escrúpul, va fer-se solidari, amb la seva firma, d'un manifest sotscribit pels seus companys de candidatura, en el qual s'exposaven les millores que gaudiriem, en cas de triomfar en les urnes.

Jo pregunto: ¿és així com es guanya l'admiració del poble i la confiança dels electors, posant totes les energies i l'influència del càrrec en favor de la política dels adversaris?

¿Es així la manera com es paga als electors el magnànim esforç realitzat en moments suprems, en els quals es decideix la sort o la ruina dels seus interessos?

Voldriem saber de què han servit tants anys de lluita, si un dia que s'obté la victòria sobre l'enemic, aquest home s'empassa de la manera més covarda a ell.

Ens demostra, amb això, que no té un concepte clarivi lent del què és la dignitat política; d'altra manera regoneixeria la trascendència d'un acte vergonyós com aquest i a hores d'ara hauria donat una satisfacció a aquells que van votar lo però no per a ocupar el lloc que l'hi han donat els que foren sos contraris, sino per a treballar al costat de sos companys i donar compliment a les seves promeses.

¿Amb quina autoritat moral pot empuñar la vara aquell que'ls seus actes no estan d'acort amb la decència i la moralitat polítiques?

¿Què podem esperar d'un home que no té el valor de presentar-se davant dels seus per a obtenir el perdó i rentar-se del pecat i atropell comès?

¿Es així que vol exercir els seus bons oficis, amb el menyspreu de la majoria i amb l'estigma del despreci que ha llençat contra d'ell?

Esperem que nostres advertencies i clams de justícia no cauran en el buit, rectificand la seva conducta i abandonant el lloc que avui no té dret ni autoritat moral per a ocupar-lo, donant així justa i explícita satisfacció a sa propia consciència i a aquells que tenen dret a exigir-li, si no vol que l'assenyalin amb el dit com a un traïdor.

NOTES D'ART

Les Caramelles

L'extensió d'aquest article ens impossibilita donar-li cabuda en el passat nombre pel que anava destinat.

Es ben evident que una de les qualitats més sobrescrits del nostre temps, és l'afició

que té l'home a l'universalitat de coneixements. Però si nombroses són les aficions a entendre-ho tot, no hi cab dubte que una de les més fortes és la de la música; ens ho demostra l'abundància d'institucions i escoles que arreu se dediquen al conreu d'aquest art, i l'estudi detingut, analític, que's fa de tota obra musical que sigui de regoneguda importància. I bé, què és la música?

«La música — diu en Wagner — és una dona. La naturalesa de la dona és l'amor, però a aquest amor no pot ésser altre que'l que coneix, al que durant sa concepció s'entrega per complet.»

«La dona, tal com jo l'entenc — segueix dient en Wagner — estima sense condició, perquè li és necessari l'amor. I el cor té la seva manera d'expressió en el só... La música és l'amor del cor en la plenitud de la seva força.» I l'Espadaler, un dels nostres músics més notables, diu, que: «La música ens anula la matèria i ens enlaira l'esperit a les boiroses regions de lo desconegut; és una visió corpenedora, no llampeguejant i desbocada, sinó alegre i suau, que promptament s'apodera de tots els atributs de l'esperit, emmenant-nos a les més dolces alucinacions del misteri, introduint-nos en els pregons arcs de lo Ignorat. La música ens transporta a un altre món incompreensible per a nosaltres: és la revelació d'un altre món...» Resultant d'això: que la música és la Bella Art més admirable, la que més intensament fa sentir el llenguatge del sentiment i de la passió, ja que la paraula podrà exterioritzar el pensament lògic, però es insuficient moltes vegades per a expressar el sentiment i l'emoció. I a la vegada, cap més art com la música per a expressar els sentiments del poble: perquè dieu-me, un poble en festa de què's valdrà per a manifestar la seva alegria? De la música. Ara mateix som a Pasqua Florida, i veureu com per a festejar aital diada, arreu de la nostra volguda Catalunya surten colles i més colles a entonar les simpàtiques Caramelles.

Les Caramelles! Qui no les ha sentit; i qui, escoltant-les, no ha sentit una dolça alenada de benestar i felicitat, i també, (és dolorós dir-ho) qui no s'ha sentit desagradablement contrariat al topar amb la malsana corrupció del gran Art?... Perquè desgraciadament les Caramelles, tal com es canten avui, a més de no ésser inspirades, tant la lletra com la música, en el sentir propi de la diada, són moltes de les vegades un atentat a l'art i al bon gust.

A ciutat i a vila no's canten generalment Caramelles en el sentit que's dona a muntanya a aquesta paraula; més si els directors de chors no estan mancats de sentiment artístic, escullen un repertori apropiat a la diada; per exemple: aquest cant de primavera que se'n diu «Les Flors de Maig» aquesta deliciosa i fresca albarda que's diu «De bon matí», són obres que estan ben en caràcter per a cantar la nit de Pasqua; com també la nostra cançó popular pot figurar ben preferentment en el repertori d'aquest dia; i no aquelles composicions llargues, que mai s'acaben, i que de tot hi ha menys poesia i música.

Fem, doncs, que les Caramelles siguin lo que han d'ésser: un cant d'eterna Primavera, un cant a l'estimada, una salutació al bell temps que s'apropa, i perquè siguin això, re-vestim-les del gran art, que fent-ho així farem, a més d'obra gran, una obra de germanor i de Patria.

Tristany

L'autor d'aquest article, En Josep Corrons, va ésser tanta la molestia que li causà el no publicar li, per falta d'espai, en el primer nombre, puix de tanta actualitat el creia, que'l portà a separar-se d'aquesta Redacció.

Donem el fet al comentari públic, puix d'haver-li de posar nosaltres, brollaria de nostra ploma amb massa virulència. (N. de la R.)

Del meu poble

Què és La Garriga? On és La Garriga? La Garriga és una població del Vallès, situada dins un bressol que l'hi formen unes muntanyes rublertes d'arbres i arbusts, com són pins, alzines, roures, ginesteres, romanins i un sens fi de plantes bosquetanes i flairoses, que escampant sos perfums per l'atmosfera, envien un airet suau, agradable, sa i ple de vida, que endintant-se en els cors, fa disfrutar les delícies d'una salut hermosa a «pluentera».

Li serveixen d'esguard com vigilants fidelíssims, els turons de Tagamanent, Santa Margarida Pedres Blanques i La Rovira, en mig dels quals s'hi entreveu a can Plans i a can Valls.

Les masies de can Poy, can Vilanova, can Torra, can Oliveró, can Mas, cau Palau, can Morul, can Blancafort del Molí, can Borrell, can Noguera, can Boget i aquella preuada joia d'art antiquíssim gloria de nostres antepassats, que tots coneixem per La Doma, juntades amb lo barri de Carol, formant una extensa vanguardia a la part alta de la població, quedant a l'altra part a can Nualart a can Tarrés i a can Balcells que juntat amb el barri de la Font, formen la retaguardia.

Els casals que s'aixequen magestuosos, a l'entorn de la seva reina l'Esglesia, amb son cloquer alterós i forçut, com baluart; els palaus senyorial, com podríem anomenar a les enginyoses cases-torres, plenes d'arquitectura, en les quals s'hi repara el gust modern i ben dirigit; aquelles rengleres d'arbres que omplenen molts dels carrers i les mils varietats de flors que ofereixen un sens fi d'espaisos i ben cuidats jardins fan que enllaçades les cases més humils a les més boniques i enflocades, formin una carinyosa i verdadera germanor.

Lo que mereix especial menció, es el manantial d'aigües calentes i medicinals escampades pel subsol d'una part de la població, en la qual s'hi han establert uns establiments per a donar banys, servant al mateix temps d'habitació i confort per els que tenen necessitat d'utilitzar-los, trobant en ells, un servei completament cuidadós i satisfactori.

També són moltes les fonts d'aigua fresca i clara que conviden al vianant, quan cansat i calorós reposa, després d'un passeig a l'entorn de la població. La font dels Tremolencs, situada en aquell revolt de muntanya, ¡ que n'és de bona! Son pocs els que han fet estada a La Garriga i no la coneixen. Aquell reconet de la natura entre el murmur de les aigües i la soletat, el rossinyol que amb ses variades tonades alegre i complau a sa estimada que quieta està cobrint, baix son plomatje, el niu de on han d'eixir novells cantaires... ¡Que plaenter s'està allí! L'Enrabiada, L'Alegria, Vallivert, L'Esllaviçada, La Conchita i moltíssimes més atrauen per sa situació i bona aigua.

¡Què diré del bosc de can Tarrés? Per molt

que la ploma fassi en son elogi, serà poc, poquíssim, per descriure la poesia, la bellesa, la atracció que enclou una tant encantadora obra de la naturalesa. Si havia de donar a conèixer tots sos detalls, seria menester un article sols per ell, però com tinc el propòsit de parlar-ne en altres cròniques, me concreto tant sols a dir que és una obra admirable.

Els camps plens de verdura, la varietat de fruites que s'avenen a la suavitat i sanitat del clima, des de les més primerenques a les més tardanes, contribueixen a embellir i fer agradable l'estada en aquest petit paradís.

¡Que hermosa és La Garriga! El meu poble, és el més hermós del món.

Jocodal

Per la Festa de la Pau

Corren noves alarmants. Es diu que altra volta i per l'honra de la patria, nostres soldats han de fer ofrena de sa joventut al famolenc llop marroquí.

Altra volta llàgrimes maternals lliscaran per cares rublertes de dolor.

Altra volta les aimades, planter de generacions futures, sentirán enyorament de les carícies del promès que marxa. No sabent si tornarà, ajuntades per l'amor i pel dolor, mares i filles, son plor serà imprecació a «l'aventura» que porta a regar terres africanes de sang plètor de vida.

Jo, que no tinc pretensió d'ésser res i menys de representar a ningú, en nom de la bonesa de mon cor i de sentiments d'humanitat, aixeco mon clam de justícia.

Jo, en nom d'aquestes llàgrimes qual tí no oviro, demano als nostres concejals que aprovin, en pública sessió, si no un acte de protesta, quan menys que veurien amb gust l'acabament d'aquesta guerra que'ns costa tants milions, tantes llàgrimes, tants sofriments, tanta sang, sens reportar-nos cap millorament patri.

Si aquest malversament del tresor públic, si aquestes llàgrimes, si aquesta sang no són prou per a revoltar vostra consciència o sadollar vostre cor d'humanisme, feu ho per l'amor de Déu.

No soc jo que tingui els sentiments religiosos que us invoco per cert molt arrelats, més se m'interposa en les meves creencies i idealitats el plor d'aquestes mares que veuen allunyar-se de les seves llars els volguts fills de ses entranyes. Se m'interposa la sang d'aquesta joventut que tant ens falta per al progrés i la prosperitat de nostra patria.

Més, si jo ho faig tant sols per sentiments d'humanitat, vosaltres, senyors concejals, els que tingueu sentiments religiosos, us prego ho feu pels mateixos.

Les mares, aquestes ànimes maternals que arreu rossegueu el llarg rosari de les seves penes inacabables, les aimades que constantment en son etern somniar veuen tant sols surar les ales negres de l'àngel tutelar de la tragedia que'ls porta dol i desolació i el que sotscriu, us en tindrem agraïment d'haver ajutjat el nom de nostre volgut poble als de tants altres, i per les seves genuines representacions, a aquesta obra admirable de la Pau.

Carles Vila

De l'embelliment del poble

Una de les millors que estaven en projecte i que sens dubte no s'hauria pogut realitzar pel propi esforç del poble, és la de la plaça. Gràcies a la generositat de nostre bon amic En Jaume Fargas, avui passa a ésser un fet.

La visita feta fa poc a son poble nadiu, després de transcorreguts molts anys de residència a la Havana, ha volgut que sigui de grata memòria per tots nosaltres.

A aquest fi, en el mes de desembre prop passat, va comunicar a les autoritats son propòsit de cedir gratuïtament al poble, la casa de la seva propietat avui habitada pel concejal senyor Rocafort i contribuint juntament amb els seus oncles a satisfer la quantitat necessària per a enderrocar la llinant amb aquesta, propietat del senyor Torras.

A dit objecte més tart va tenir lloc una reunió en la qual hi estaven representades totes les autoritats i els concejals electes en les últimes eleccions, per ésser ells els encarregats de portar a cap aquesta reforma, ratificant novament, en presència d'aquelles, la promesa que particularment els havia fet.

Avui podem assegurar que l'expedient per l'expropiació de la segona, està ja en curs, esperant que la seva resolució no'ns farà esperar gaire per gaudir de tant desitjada millora.

Es ben digne de lloansa aquesta donació al seu poble contribuint amb aital millora a l'embelliment de nostra plaça que serà l'admiració dels presents i de les generacions futures.

Tot l'agraïment que sentíem avui per ell i els seus oncles seria poc. Es precis que a través dels segles sigui sempre evocat el recort de tant bons patricis; per aixó'm dirigeixo al nostre ajuntament suplicant-li que després de feta la reforma es dongui a la plaça el nom de «Fargas», pagant-los-hi, així el tribut que'ls devem.

Joanet del Cafè

Comentari

Per endavant sabem ja que'l nostre periòdic no havia de plaure a certa gent; més si que'ns ha sorprès «l'excomunió» llençada a la nostra publicació per persona tant competent en periodisme, per literat tan eminent, com és el catòlic, apostòlic i vigatà doctor Arumí, el qual és tanta la repugnància que l'hi ha causat lo que ell creu orgue de la xafarderia, que ni acompanyant-li quinze pessetes en faria lectura, per lo que li recomanen que's «posi tranquil», puix el seny de nostre administrador el porta a no malversar tant malament els nostres cabals.

Més amb tot i lo dit, no dubtem que amb aquella... picardia que li és característica, n'haurà llegit fins els anuncis.

Sincerament ho lamentem, puix era accort nostre el fer-li encàrrec, a l'admirable autor de «Futeses», del nostre folletó, creient contribuir així a sa immortalitat donant peu a sa ciutat nadiua per a perpetuar la seva memòria amb l'erecció d'un monument enfront del d'aquell pensador profund i gran filòsof, pel qual són totes les nostres veneracions, que's digué Miquel Balmes, al qual recorrem en súplica de perdó per tanta irreverència en la comparació.

No serà la seva irascibilitat envers EL XAFEC,

senyor doctor, la temensa de que's fassin públiques certes passejades que amb molta freqüència realitza en llocs determinats, no sabem si per a endolcir les amargors de la seva solitud o en recerca d'una «mussa» que li fassi més agradable, més galana, més espiritual la seva xavacana prosa?

Es que tem que excelssem com n'és mereixedora, la seva obra de catequista per certs carrers de la comtal ciutat en hores perfumades de pecat i quan tot amor es cotitza?

Sigui lo transcrit avís per totes les milloques i patums que pasturen per nostre poble, per les quals EL XAFEC no tindrà cap mena de contemplació, no inspirats per un odi o malvolensa sistemàtics, sinó tant sols pel noble desig nostre de sanear l'ambient corromput d'hipocresia que en aquest poble's respira.

Des de Barcelona

En Marià Foix és mort.

Heus-aquí unes paraules que'ns omplen de condol i fan vibrar com mai la nostra ploma d'emoció.

Qui de vosaltres, amics llegidors, no coneixia a aquell home tot ell bonesa, aquell home que en el seu pas per la vida no ha deixat darrera seu un odi ni una malvolensa?

Aquell home que, amb tot i sos radicalismes sempre trobaven, amb encaixada ferma, la seva mà amiga i generosa, els que no compartien ses idealitats.

Aquell home que amb sa afabilitat feia de cada coneixensa una nova i ferma amistat.

Aquell home que amb la fortitut de son llaipic ha immortalitzat nostra vida camperola amb aquell art seu, inconfonible, que encitava i corpenia

Qui de vosaltres, volguts llegidors, no'l coneixia?

Descansi en pau el bon amic i inimitable artista i rebí una vegada més la seva família l'expressió respectuosa del nostre pesar.

Petrus

Notes

Prometia ésser molt animada aquesta Pasqua, a jutjar per la gran aflluència de famílies que's disposaven a fruit de les delícies del camp, veient defraudades les seves esperances degut al mal temps que ha fet durant la mateixa.

Responent a la tradició de la diada, els chors de «L'Aliança» i els «Lluïsos» ens feren fruit una vetllada agradable cantant lo més escollit de son repertori. A l'ingenuïtat i justesa dels petits cantaires tot nostre elogi seria poc, puix és difícil inculcar en els cervells bellugadissos de l'infantesa aquesta sublimitat de l'art que se'n diu «cant».

Referent als primers, hem de recollir únicament els inacabables aplaudiments que des de sa constitució arreu recullen. Més no podem fer resistència a la temptació de fer constar la justesa de l'execució de «Jovenívola», del mestre Millet, vera filigrana de dicció, i «Cançoneta de Fadri», d'En Casademont, que'l públic obligà repetir. Els aplaudiments, que creiem de verdadera justícia, són el premi d'agraïment al constant esforç que realitzen

per la cultura del nostre poble en «son conreu de la bella art, la més admirable, la que més intensament fa sentir el llenguatge del sentiment i de la passió.»

I què dir-ne de son mestre; el nostre estimadíssim amic En Josep Aymerich i no repetir tot el corolari d'elogis mercedíssims que deixem estampats?

Qui, sinó ell, esperit cultíssim que tant sols per la sublimitat màgica que la paraula música entranya i que li dóna vida, hauria portat a aquest moment de floreïment a «L'Aliança»?

Vagi per ell i sos deixebles l'admiració i l'aplaudiment d'EL XAFEC.

Foren en extrem animats els balls que'l diumenge de Pasqua es celebraren tarde i nit al «Círculo de Recreo», als quals, amenitzats per un quintet de reconeguda fama, s'hi donaren cita a ballar lo més flamant del nostre jovent i el florilegi de les nostres belles damelles.

El dia 12 del present mes contragué matrimoni la simpática senyoreta Na Magdalena Vinyolas amb el nostre amic En Marià Inglada, pels qui fem vots de felicitat eterna.

Els dies 5 i 12 del corrent el nostre ajuntament no va celebrar sessió i, faltant a lo manat per la llei, tampoc en celebrà d'extraordinàries, imposibilitant-nos, per aital motiu, poder donar cap informació als nostres llegidors. ¡Visca el treball!

Xafegades

Don Joaquim Fonollosa és un dels concellers pel qual EL XAFEC (puix no pot ésser de menys, tractant-se d'un jardiner) té més admiracions; i seria una traïció a les propies conviccions si no'ns fessim nostra la seva admirable proposició, amb tanta veemència defensada i en qual peroració va fer-hi novament gala d'aquella oratoria que li és característica, saturada d'un fons coneixement del què's debat i filla d'un estudi detingut, referent al «pont de la riera», oferint-li les nostre modestes planes per a iniciar la sotscripció proposada, la qual secundarem en un tot, puix el que més i el que menys el consum ja'l tenim prou carregat.

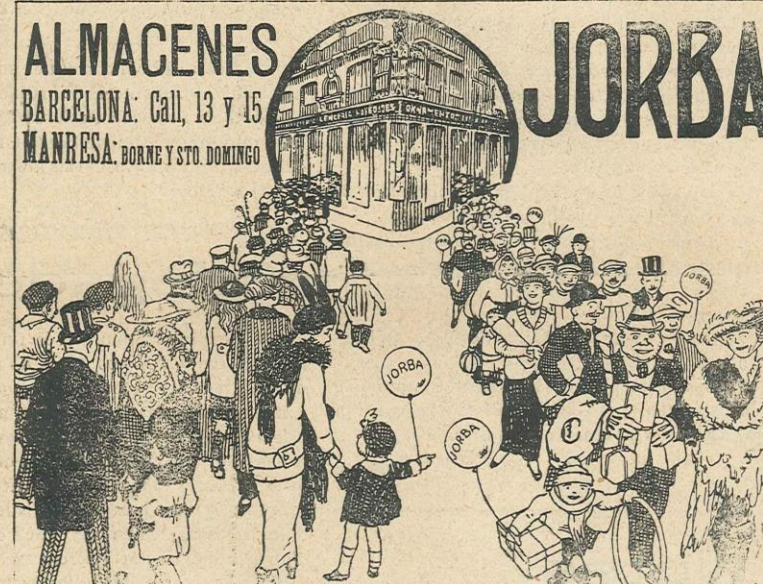
En una de les sessions fa poc celebrades, al interpelar un regidor al senyor alcalde referent a la «reforma de la plaça, donà lloc a que un altre, amb sa intromissió, fes gala de la seva erudició i, parodiànt aquella famosa frase atribuïda als inglesos, ajustant-la al moment, contestà: «per palcos».

¡Oh, beatífica candidesa nostra, que'ns portares la creencia que no pot ésser part integrant d'una massa encefàlica un gavell de flocs o un cabàs de serradures!

En un dels aiguats que tingueren lloc en el segon bieny que desempenyà l'alcaldia en «Polít», una torrencada s'emportà uns terrenys de via pública. El què's trobi se li agrairà en fassi entrega a l'actual comissió de Foment, la qual ens diuen que està molt preocupada per aital pèrdua.

DISPONIBLE	Jacinto Forcada Guarnicioner : Matalasser Tapicer Banys, 10	AGENCIA DE TRANSPORTS Acarreus : Reexpedicions : Trànsits Ubach, Barba i Prats BARCELONA : Princesa, 37 (Telèfon 1297) VIC : Plaça Major, 33 (Telèfon 142) LA GARRIGA : Banys, 58 (Casa Xela)	Sucrana i Bellavista Hotel Catalunya Carrer de Cardedeu, 1	DISPONIBLE
	Fàbrica de Sabó Josep Sampera PI I MARGALL, 77 CALDES DE MONTBUI	HOTEL DORÉ (situat prop de l'estació del ferrocarril) JOSEP MARATA SERVEI A LA CARTA I COBERTS S'informa per al lloguer de TORRES	Esparteria i Sucursai 'Tupinamba' den JUAN MARTÍ Carrer dels Banys, 1	
	Carniceria i Lleteria de ESTEVE PALAU Carrer de Calabria, 18	Guarnicioneria i Matalasseria Venda de teles i llanes per a matalassos Preus mòdics ANTÓN CAMP 4 : CARRER DEL CENTRE : 4	Josep Lloveras Passatge Dachs, 2 Informacions per a la compra, venda i lloguer de Propietats, Torres, Cases i Pisos a La Garriga i veïnat	

DISPONIBLE	ALMACENES BARCELONA: Call, 13 y 15 MANRESA: BORNE Y STO. DOMINGO		JORBA ¿Saben per què'l públic surt tant content i proveït de paquets dels Magatzems Jorba? Senzillament : perquè allí's com ren tots els articles en excel·lents condicions de preu i de bones classes.	DISPONIBLE																				
	SECCIONS		<table border="0"> <tr> <td>Abrics</td> <td>Articles de dol</td> </tr> <tr> <td>Alfombres</td> <td>Orfebreria</td> </tr> <tr> <td>Bisuteria</td> <td>Panyeria</td> </tr> <tr> <td>Camiseria</td> <td>Paraigües</td> </tr> <tr> <td>Confeccions</td> <td>Pelleteria</td> </tr> <tr> <td>Cortinatges</td> <td>Genres de punt</td> </tr> <tr> <td>Guanteria</td> <td>Perfumeria</td> </tr> <tr> <td>Llaneria</td> <td>Objectes viatge</td> </tr> <tr> <td>Roba blanca</td> <td>Relotgeria</td> </tr> <tr> <td>Merceria</td> <td>Sederia</td> </tr> <tr> <td>Optica</td> <td>Sombrereria</td> </tr> </table>		Abrics	Articles de dol	Alfombres	Orfebreria	Bisuteria	Panyeria	Camiseria	Paraigües	Confeccions	Pelleteria	Cortinatges	Genres de punt	Guanteria	Perfumeria	Llaneria	Objectes viatge	Roba blanca	Relotgeria	Merceria	Sederia
Abrics	Articles de dol																							
Alfombres	Orfebreria																							
Bisuteria	Panyeria																							
Camiseria	Paraigües																							
Confeccions	Pelleteria																							
Cortinatges	Genres de punt																							
Guanteria	Perfumeria																							
Llaneria	Objectes viatge																							
Roba blanca	Relotgeria																							
Merceria	Sederia																							
Optica	Sombrereria																							

DISPONIBLE	TARRADAS i C- PLAÇA DE LA CONSTITUCIO, 10	Instal·lacions elèctriques : Força i Llum BOMBETES DE TOTES MARQUES : IL·LUMINACIONS DECORATIVES Assortit Magatzem de Materials elèctrics : Bombes : Motors : Motors-Bombes : Aparells senzills i de luxe : & . & . & . Representant a La Garriga JOSEP LLOVERAS	DISPONIBLE
	Aquesta casa té autorització de la Companyia d'Electricitat per a fer tota classe d'instal·lacions a La Garriga, L'Admet'la i Figaró ; Es faciliten pressupostos		

DISPONIBLE	JOAN SALLÉS CONTRACTISTA D'OBRES 1: CARRER DE LA CREUETA : 1	DISPONIBLE
	DISPONIBLE	